



Tordenskjold
gaar i Land



George Schnéeroigt

har i Aarenes Løb iscenesat en lang Række Film, hvori blandt flere som f. Eks. de interskandinaviske Produktioner „Fredløs“ og „Lajla“ har vundet europæisk Ry. Blandt hans mest bekendte Film kan iøvrigt nævnes „Præsten i Vejlbj“, „Kirke og Orgel“, „Hotel Paradis“ og Liva Weel Sukcessen „Odds 777“. Fra de sidste Aar vil man huske hans folkelige Musikfilm „Champagnegaloppen“ og den smukke Weyse-Film „Jeg har elsket og levet“, der med fuld Ret kan betegnes som en national Film.

Fleming Lyngé

er en af de mest produktive danske dramatiske Forfattere. Det vilde blive en lang Liste, hvis man skulde nævne alle de Teaterstykker og Filmmanuskripter, som han har skrevet eller bearbejdet i den sidste Snes Aar. Han skrev Manuskriptet til den første danske Talefilm „Præsten i Vejlbj“ og har siden skrevet mange andre Film for Nordisk Films Kompagni — baade alvorlige og muntre. — „Tordenskjold gaar i Land“ er et Original-Manuskript. Det har ikke været Fleming Lynges Hensigt at skabe en historisk Film, men en frisk og lystig Historie, gjort af Eventyr og Virkelighed — Digt og Danmarkshistorie i Forening.



A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

præsenterer

Tordenskjold gaar i Land

Manuskript:

FLEMING LYNGE

Musiken af

EMIL REESEN

Iscenesættelse:

GEORGE SCHNÉEVOIGT

Fotograf: Vald. Christensen — Tone: Henning O. Petersen

Tonesystem: Petersen & Poulsen

Dekorationer: L. Mathiesen og Chr. Hansen

Interiørs og Kostumer: Søren og Inger Bjarne

Produktion og Udlejning:

A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI



Personerne:

Peter Wessel	<i>Hans Kurt</i>
Kaptajnløjtnant Grev Adrian von Schulenburg	<i>Angelo Bruun</i>
Elsebeth, hans Hustru	<i>Karin Nellemose</i>
Oline Marensdatter	<i>Lis Smed</i>
Ole Kold	<i>Kaj Holm</i>
Frederik IV	<i>Elith Pio</i>
Kresten Thøgersen, Parykmager	<i>Rasmus Christiansen</i>
Madam Thøgersen	<i>Ingeborg Pehrson</i>
Kristine } deres Børn {	<i>Ingeborg Brams</i>
Lars }	<i>Benny Fagerlund</i>
Søfiskal Joachim von Conradi	<i>Ejner Federspiel</i>
General-Admiral Gyldenløve	<i>Albert Luther</i>
Over-Admiral von Sehested	<i>Knud Heglund</i>
Admiral Judichær	<i>Vald. Møller</i>
Atalanta, hans Hustru	<i>Marie Niedermann</i>
Admiral von Møsting	<i>Aage Foss</i>
Grev Sparre	<i>Knud de Trappaud</i>

Handlingen udspilles i København i Aaret 1714



DEN store nordiske Krig var i fuld Gang, og de Danske og Norske havde med stigende Undren og Begejstring hørt om en Række sejrige og dristige Bedrifter, der øvedes af en purung Fregat-Kommandant — Kaptajnløjtnant *Peter Wessel*.

I Filmen møder vi den kække Søhelt, da han sejler hjem til København med Fregatten „Løvendals Galej“, som er stærkt molesteret efter haarde Træfninger med Fjenden. I København indlogerer Peter Wessel sig hos den brave Parykmager *Kresten Thøgersen*, der har to Børn, den purunge *Kristine* og Drengen *Lars*. *Kristine* er straks indtaget i Søhelten, og *Lars* drømmer om at komme til Søs med ham. Peter Wessel regner med, at han atter kan stikke til Søs om et Par Uger, forudsat han ikke faar Vrøvl med „de støvede Parykker“ i Admiralitetet.

Det er ikke uden Grund, han nærer Frygt herfor. Ved et Selskab hos Kaptajnløjtnant, Grev *Adrian von Schulenburg*, hvor dennes Svigerfader Søfiskal *Joachim von Conradi* og andre af Admiralitetets høje Herrer er Gæster, mærkes den fjendtlige Stemning mod Peter Wessel, og man drøfter endda at rejse Anklage imod ham for i Modstrid med Søkrigsreglerne at have indladt sig i Kamp med en overlegen Fjende. Efterretningen om Søheltens Hjemkomst vækker ogsaa Røre blandt Damerne. Grev *Adrian von Schulenburgs* unge smukke Hustru *Elsebeth* elsker sin Mand oprigtigt, men hun er opfyldt af Bitterhed, fordi han har ladet sig springe forbi af Peter Wessel, der i særlig Grad nyder Kongens Gunst.

Elsebeths Syerske, den livsglade *Oline Marensdatter*, fortæller hende en Dag om sine muntre Oplevelser i Værtshuset „Paradiset“, hvor Borgere og Sømænd søger Morskab. I et Øjeblik Lune faar Grevinden det kaade Indfald at gaa derhen med *Oline*. Det sker en Aften, da hendes Mand er ude. I „Paradiset“ møder hun Peter Wessel, som hun aldrig før har set. Han bliver stærkt betaget af *Elsebeth*, der udgiver sig for Kammerpige, men da det trækker op til Slagsmaal, ser hun sit Snit til at forsvinde sammen med *Oline*.

Grevindens romantiske Møde med Søhelten bliver Indledningen til en Række lystige og dramatiske Hændelser. Han er for Alvor blevet forelsket i hende, og hun er fortryllet af hans Mandighed og Viljestyrke, selv om hun hemmeligt intrigerer mod ham og fatter en Plan, hvorved der kan skaffes Grundlag for en Anklage mod Wessel. Omsider opdager han, hvem hun er, og hun genser ham uventet ved et Hofbal, hvorfra han dristigt bortfører hende — for derpaa ridderligt at lade hende gaa.

Elsebeth forstaar, at hans eneste virkelige Elskede er Søen og Kampen derude. Søkrigsretten frikender ham, og snart efter sejler Peter Wessel atter ud for at kæmpe for sit Land og sin Konge.





Karin Nellemose

Karin Nellemose er født 3. Aug. i København. Efter at have gennemgaaet Elevskolen debuterede hun paa Det kgl. Teater den 5. Marts 1926 som Tilde i „Haardt imod Haardt“ af Edvard Brandes og har siden været knyttet til Det kgl. Teater, hvor hun i Aarenes Løb har spillet mange forskellige Roller baade i klassiske og moderne Stykker.

Af Hovedroller kan nævnes: Agnete i „Elverhøj“, Prinsessen i „Der var engang —“ (sidst i Dyrehaven i Sommer), Grete i „Kærlighed uden

Strømper“, Agnés i „Fruentimmerskolen“, Hermia i „En Skærsommernatsdrøm“, Trine i „Aprilsnarrene“, Tsi Jin i „Darduse“ af Johannes V. Jensen, Eva i Kjeld Abells „Eva aftjener sin Barnepligt“, Dronning Isabella i Kaj Munks „Diktatorinden“, Constance Leth i „Egelykke“, ligeledes af Kaj Munk, og Mathilde i „Spurve under Taget“ af Charles Tharnæs.

Den alsidige Kunstnerinde med det smukke, karakterprægede Ansigt har ogsaa spillet en lang Række Filmroller og har vundet overordentlig Yndest blandt Biografteatrenes store Publikum. Hun fik sin Filmdebut i Carl Th. Dreyers Film „Du skal ære din Hustru“ (Tyrannens Fald), hvor hun spillede sammen med Johs. Meyer og Mathilde Nielsen. Denne Film vakte iøvrigt saa stor Opmærksomhed i franske Filmkredse, at den danske Instruktør senere kom til at indspille Film i Frankrig. Karin Nellemose spillede derpaa i den første danske Tonefilm „Præsten i Vejlbj“. Hun var ogsaa med i „Kirke og Orgel“ og „Nøddebo Præstegaard“ — alle tre iscenesat af George Schnéevoigt.

Hos „Palladium“ har hun spillet i Folkekomedien „Barken Margrethe af Danmark“ samt i Svend Methlings Iscenesættelse af „Elverhøj“ og „Tak, fordi du kom, Nick!“, og hun var ogsaa med i Asa-Filmen „Livet paa Hegnsgaard“.

I alle disse Roller har den indtagende blonde Skuespillerinde vist sin Evne til at levendegøre højst forskellige Kvindeskikkelser, og naar De nu ser hende som den livslystne og temperamentsfulde Grevinde von Schulenburg i „Tordenskjold gaar i Land“, vil De sikkert indrømme, at George Schnéevoigt overhovedet ikke kunde vælge en bedre Fremstillende. Karin Nellemose er en Skuespillerinde, der gør dansk Teater og dansk Film Ære. I 1939 blev hun hædret med Medaillen Ingenio et arti, og den 17. Marts 1942 fik hun Tagea Brandts Legat paa 10,000 Kr. — en Udmærkelse, som tidligere er blevet Bodil Ipsen og Clara Pontoppidan til Del.



Hans Kurt

Hans Kurt er født i København den 23. Februar. Student fra Hellerup Gymnasium. Allerede i Gymnasiet fik han Lejlighed til at forsøge sig som Skuespiller. Rektoren Hartvig Møller var meget ivrig for, at der blev spillet Skolekomedie, og Hans Kurt fik mange store Karakterroller, saaledes Nurredin i „Aladdin“ og Bjørn Olufsen i „Elverhøj“.

Lysten til at blive Skuespiller vaagnede dog for Alvor helt og pludselig, da han havde været

i Det kongelige Teater og set Johannes Poulsen som Shylock i „Købmanden i Venedig“. — Han læste nu med Eyvind Johan-Svendsen, som vilde indstille ham til Elevprøve, men saa skete det, at Direktør Gregaard, Folketeatret, fik Brug for en ung Mand, og Eyvind Johan-Svendsen anbefalede varmt Hans Kurt.

Han fik sin Debut paa Folketeatret i Sven Langes Dramatisering af „Marie Grubbe“.

Hans Kurt var saa ved Folketeatret i fire Aar og spillede alt muligt i den Tid. En af hans mest bemærkelsesværdige Præstationer var Romeo i „Romeo og Julie“ med Else Skouboe som Julie. I en Aarrække har han nu været ved Nørrebro Teater, hvor han er blevet en feteret Elsker. Hans fortrinlige Sangstemme gør ham til en meget anvendt Operettekraft. Han har fejret store Triumfer i „Valsedrømme“ og „Dollarprinsessen“.

Han har ikke filmet synderlig meget, fordi det er vanskeligt for en stærkt optaget Teaterskuespiller at faa Tid dertil. I den første danske Lystspil-Tonefilm „Skal vi vædde en Million?“, som George Schnéevoigt iscenesatte, var han Frederik Jensens Søn. Det var forøvrigt Frederik Jensen, som i høj Grad var medvirkende til, at han fik Rollen. I „Nøddebo Præstegaard“, ligeledes iscenesat af Schnéevoigt, spillede han Nikolaj. Sidstnævnte Film spilles hvert Aar omkring Juletid rundt om i Landets Biografteatre.

Hans Kurt har udelukkende filmet hos Nordisk Film. Emanuel Gregers gav ham Rollen som den frejdige Blikkenslagersvend i Operettefilmen „Alle gaar rundt og forelsker sig“. Senere spillede han Jokum i samme Instruktørs Filmatisering af Vaudevillen „En Søndag paa Amager“ og Adjunkt Rørbye i „Thummelumsen“. Den populære Skuespiller har nu faaet sin hidtil største Filmrolle som Peter Wessel i „Tordenskjold gaar i Land“.

Lis Smed

er født den 27. November i Horsens. Rejste som 17-aarig til København, tog Danseundervisning hos Asta Møllerup og studerede Sang hos Operasangerinden Sylvia Schierbeck. Debuterede paa Det nye Teater som Gertie i „Den lille Butik“. Efter et Engagement ved Dagmar Teatret gik hun paa Det kongelige Teaters Elevskole. Kom derpaa til Frederiksberg Teater og har de sidste Sæsoner været ved Folketeatret. Det er dog gennem Filmen, hun er blevet kendt Landet over. I de sidste Par Aar har hun været hyppigt anvendt af Nordisk Film. I „Barnet“ spillede hun den kvindelige Hovedrolle, og i „Thummelumsen“ vandt hun en stor personlig Sejr ved sin morsomme og levende Fremstilling af Wulfdine.



Angelo Bruun

begyndte som Elev ved Aarhus Teater og rejste senere med Eyvind Kornbeck. Da denne blev Direktør ved Odense Teater, fulgte Angelo Bruun med. Soldatertjenesten afbrød for en Tid hans Karrière, men derefter fik han Engagement ved Betty Nansen Teatret. Siden har han været i København — ved Det nye Teater og Folketeatret, hvor han hurtigt er kommet frem i første Række. Hans fortræffelige Præstation i Soyas „Brudstykker af et Mønster“ er saaledes blevet belønnet med de københavnske Teatermedarbejderes Pokal — en meget stor Æresbevisning. Han har hidtil kun spillet forholdsvis faa Filmroller. I George Schnéevoigts Weyse-Film „Jeg har elsket og levet“ skabte han en karakteristisk Figur som Weyses Medbejler, den hollandske Købmand Nolthenius.



Den historiske Peter Wessel

Selv om „Tordenskjold gaar i Land“ ikke giver sig ud for at være en historisk Film, saa kan det alligevel være interessant at sammenligne den Fremstilling, Hans Kurt giver af den berømte Søhelt med det Indtryk, man faar af ham gennem historiske Kilder. Der er skrevet mange Bøger om Tordenskjold. En af de bedste er en nylig udkommet Bog i to Bind „Peter Wessel“ og „Tordenskjold“, skrevet af den norske Forfatter, Generalsekretær Christian Gierløff. Dette stort anlagte Værk, der er i Kommission hos G. E. C. Gad's Forlag, giver os baade en rigtig og retfærdig Fremstilling af Søheltens eventyrlige Liv.

Peter Wessel var ikke af fattig Herkomst, hans Fader, Jan Wessel, var Storkøbmand og Raadmand i Trondhjem, hvor Peter kom til Verden den 28. Oktober 1690 som Nr. 13 i Børneflokket. Under Frederik den Fjerdes Besøg i Trondhjem 1704 rømte Drengen hjemmefra og kom paa en eller anden Maade med Kongens Følge til København. Han kom ind i Søkadetakademiet, fik som 21-aarig sin første Chefskommando, og dermed begyndte hans usædvanlige Karrière. Gierløff skildrer den unge Peter Wessel som en meget smuk Mand, bredskuldret, rank og solbrændt. Et fritbaaret Hoved med mørkeblond, lidt uregerligt Haar. Et lysende, vaagent, ungdommeligt Ansigt med et Udtryk af iagttagende Klogskab og maalbevidst Beslutsomhed, naturlig Overlegenhed og Finhed og Godhed. En livsfrodig og kraftfuld ung Herre, en opgaende Stjerne. Han var fri og frejdig overfor de høje Herrer. — Kongen foretrak ham fremfor alle andre, ikke mindst fordi Peter Wessel altid havde mange Oplevelser at fortælle om, og han skal have været en god Fortæller, frisk, livfuld og præcis!

Paa Landjorden var han ikke nogen ubehøvlet Søluk, han forstod at bevæge sig paa de bonede Gulve, derom kunde de skønne Damer i København og Christiania tale et Ord med — som Gierløff skriver: „En ordentlig Sømmand maa kunne spille alle mulige Roller.“

Det tjener Frederik den Fjerde til Ære, at han til Trods for megen Modstand altid holdt Haanden over Peter Wessel og ydede hans Bedrifter den højeste Anerkendelse fra Kongemagtens Side.



Elith Pio som Frederik IV

